

[Poul Hansen (Kalundborg).]

Jeg skal anbefale den højtærede Handelsministers Forslag til Vedtagelse uforandret og anbefale, at man stemmer imod de af det kommunistiske Mindretal stillede Ændringsforslag.

Ragnhild Andersen: Allerede ved første Behandling gjorde jeg paa min Gruppens Vegne opmærksom paa, at vi under de forhaandenværende Forhold principielt er Tilhængere af, at vi har en Sukkerlov, men som det fremgaar af Udvalgsformandens Beretning, har det ikke været muligt under Udvalgets Behandling at naa til Enighed om, hvad denne Lov bør indeholde. Vi beklager meget, at de Synspunkter, hvorom der sidste Aar var Enighed mellem Socialdemokratiet og vort Parti, er forladt af Socialdemokratiet i Aar, og vi beklager, at den Kritik, der ogsaa fra andre Partiers Side kom til Orde i Fjor i Spørgsmaalet om Dyrkning af Saftroer uden om de almindelige Fordelingsregler, i Dag er helt forstummet.

Naar det socialdemokratiske Parti i Aar har sagt Farvel til Kravet om at begrænse Sukkerfabrikkernes Udbytte — jeg skal senere komme ind paa de Bemærkninger, der blev fremsat af den ærede Ordfører (Poul Hansen [Kalundborg]) —, ser vi heri et betydeligt Tilbageskridt, for slet ikke at tale om, at de i Dag, hvor de selv har Regeringsmagten, ikke vil gaa ind paa Nationalisering af Sukkerindustrien. Heller ikke i Spørgsmaalet om Nødvendigheden af omgaaende at tilvejebringe Forhold, der sikrer ordentlige Arbejdsvilkår i Roemarkerne, er det lykkedes at opnaa Enighed i Udvalget.

Af den Grund optræder vort Parti som et Mindretal og stiller 4 Ændringsforslag til Lovforslaget.

Angaaende Dyrkningen af Saftroer giver Flertallet en lang Forklaring i Betænkningen. Flertallet indrømmer, at det principielt rigtigste maaske vilde være at inddrage denne Produktion under den almindelige Sukkerrationering, men trods denne Indrømmelse kommer man til det Resultat, at det ligger saaledes, at det ikke kan lade sig gøre. Man gaar over til at forklare, at en Inddragen af denne Produktion under Rationeringen vil være direkte skadelig uden at bringe tilsvarende Fordele, og man gør gældende, at der her er Tale om et „Opmuntringsforbrug“, idet man betegner de forskellige Varer, hvortil Saftsukkeret anvendes, som Befolkningens „Opmuntringsforbrug“. Man anser det for givet, at største Delen af dette „Opmuntringsforbrug“ vil bortfalde, hvis Saftsukkerproduktionen bliver inddra-

get under den almindelige Rationering, og paastaar, at Forbrugerne ikke af den Grund kan vente de almindelige Sukkerrationer forhøjet. Med Hensyn til det sidste maa jeg bemærke, at den højtærede Handelsminister, saa vidt mig bekendt, intet som helst Løfte har givet om, at der inden for en nærmere Fremtid er Mulighed for en Forhøjelse af de almindelige Sukkerrationer.

Over for hele denne lange Forklaring om Fordelene ved Saftsukkerproduktionen uden om Rationeringen vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Det er en Kendsgerning, som blev slaaget fast under Debatten i Fjor, og som ikke er blevet bestridt i Aar, at der i Forbindelse med Saftsukkerproduktionen drives en usund Spekulation og utvivlsomt en Sortbørshandel, som fordyrer Fremstillingen af de Varer, der udgør det saakaldte „Opmuntringsforbrug“. De Oplysninger, vi har faaet i Aar om, hvor Saftsukkeret gaar hen, hvor meget der gaar til de forskellige Industriomraader, bortforklarer ikke, at der sker en Fordyrelse af Fremstillingen gennem denne usunde Spekulation. Naar man ser den Mindretalsbetænkning, som Socialdemokratiet udarbejdede i Fjor, hvori man beklagede, at det ikke var lykkedes at samle et Flertal om at bringe Saftsukkerproduktionen ind under Sukkerrationeringen, forstaar man ikke, hvordan det kan gaa til, at Synspunktet i Aar er ganske forandret.

I Fjor opfordrede man det af Rigsdagen nedsatte permanente Sukkerudvalg til at tage denne Produktion med ind under den principielle Drøftelse, men fra det permanente Sukkerudvalg foreligger der ikke nogen Meddelelse om Resultater eller Oplysninger, som dette Sukkerudvalg skulde have indhentet i Aarets Løb. Man maa derfor gaa ud fra, at der ikke er sket det ringeste, men naar man overhovedet ikke har foretaget sig noget for at finde frem til, hvordan det kunde lade sig gøre, kan man ikke med Rimelighed komme og sige, at det ligger saaledes, at det ikke kan lade sig gøre at bringe denne Saftsukkerproduktion ind under Rationeringen.

Naturligvis er det muligt at sætte en Stopper for usund Spekulation og Sortbørshandel. Vi Kommuniste ønsker at gøre det, og derfor opretholder vi vort Ændringsforslag fra i Fjor om at lade alt Sukker komme ind under Rationeringen. Vi kan ikke bøje os for det Argument, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ogsaa har gjort gældende i Dag, at saa vil den væsentligste Del af Saftsukkerproduktionen ophøre. Det kan ikke være rigtigt, at en rentabel Produktion vil falde bort, fordi man bortskærer Spekulationsmulighederne. Det kan da ikke